

ning), at nødvendigt samtlige Strækninger, der ikke bleve bortarvesæstede, skulde absolut beplantes med Skov. Det kan vel ikke være til stor Skade, om virkelig disse Bestemmelser gik ud, da Vedtægterne saa kunde optage dem, men jeg kan heller ikke indsee, at det kunde være til nogen Skade, om de bleve staaende i Lovudkastet, som de nu staae, og jeg maa naturligviis helst ønske, at Lovforslaget nu gaaer igjennem med saa faa Forandringer som muligt.

Dernæst har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne begrundet det Forslag, at „Indenrigsministeren“ paa 2 Steder skulde ombyttes med „Amtmanden“. Det forekommer mig, at den ærede Indenrigsminister opfattede det saaledes, at det var Amtsrådet, altsaa den kommunale Myndighed, der skulde have Afgjørelsen, og jeg kunde da ogsaa bedre have forstaaet den Argumentation, som den ærede Ordfører for disse Forslag (Tscherning) brugte. Det forekom mig nemlig, at han søgte at vise hen til, at vi derved søgte at have Kommunernes Selvstændighed, men det forekommer mig i den Henseende at være ganske det Samme, enten man sætter „Indenrigsministeren“ eller „Amtmanden“, der begge ere Statsmyndigheder. Grunden, hvorfor man helst maatte ønske, at Afgjørelsen ikke i den første Tid overlodes til Personer, der stode Forholdene allfor nær, er, at det er vanskeligt for dem, især naar det er Amtsrådet, der faaer Afgjørelsen, at staae upartisk overfor Sagen, saalænge den er en Stridsag mellem to Parter. Jeg troer derfor, at det vil være rettest at lade det staae, som det staaer i Lovudkastet. Jeg nærer det fulde Haab, at det ærede Thing vil vedtage Lovforslaget endeligt idag og saaledes gjøre en god Gjerning mod Bornholmerne ved at føre Sagen til Ende, og jeg nærer det Haab, at selv om Endringsforslaget under Nr. 1, som jeg har erklæret at ville stemme for, skulde blive vedtaget, det dog vil lykkes i denne Samling at faae Lovforslaget vedtaget.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Just: Efter de Udtalelser, der ere faldne saavel fra den ærede Indenrigsminister som fra

det ærede Medlem fra Bornholm (Hjorth), der sidst talte, hvorefter der jo er Udset til, at man vil komme til at enes som Endringsforslaget under Nr. 1, skal jeg frafalde Ordet.

Tscherning: Om Endringsforslaget under Nr. 3 sagde den ærede Indenrigsminister, at han egentlig selv oprindeligt havde villet have — han sagde ikke: „Amtmanden“, som her staaer, men — Amtsrådet, og derimod havde man, saavidt jeg forstod, indvendt — og det har nylig den ærede sidste Taler gjort — at dette var interesseret i Sagen. Nu har jeg sat „Amtmanden“, og dette har den Første, at denne Myndighed er uinteresseret i Sagen og er den stedlige Embedsmand, som skal have Tilsyn med alle ligeartede Sager. At vænne sig til at bebyrde Indenrigsministeren med det umiddelbare Tilsyn med Sognene og at lade Amtmanden staae udenfor maa føre til, at vi afflasse Amtmændene; men saalænge vi have dem, bør vi bruge dem, og det ogsaa af den Grund, at vi da over Amtmændene have en uafhængig Indenrigsminister, som kan paasee, om Amtmanden har gjort sin Pligt, og tage mod Klager over ham. Dette er for os den anden administrative Instans, og den bør vi ikke opgive. Vi bør ikke stille Indenrigsministeren som den umiddelbare og som Følge deraf som den endelige Instans; thi derved bliver al administrativ Ansvarlighed hævet. Naar jeg tager den ærede Indenrigsministers Udtalelse om, at det skulde være en stedlig Myndighed, og naar jeg tager det ærede Medlem fra Bornholms (Hjorth) Udtalelse om, at Amtsrådet ikke var passende dertil af den Grund, han nævnte, og sammenstiller disse Udtalelser, saa komme vi til at blive staaende ved Amtmanden; det er den naturlige Myndighed, og deri troer jeg, at den ærede Indenrigsminister vil give mig Ret. — Med Hensyn til Forslaget til § 3 om Skovene, skal jeg sige, at jeg troer, at Lovforslagets Ord svare saavel den ærede sidste Taler som den ærede Indenrigsminister, at naar Jorden ikke bliver bortarvesæstet, da er det egentlig Bestemmelsen, at den skal skovplantes; thi der staaer: „enten søges bortarvesæstet med Ret til at sælge og pantsætte eller anvendes til Skov-